

கொற்கைப் புதினம் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய விழையும் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு- இனவரைவியல் நோக்கில் ஓர் ஆய்வு

மு. பாலசுப்பிரமணி அ. *

அ. தமிழ்ப்பேராயம், எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம், காட்டாங்குளத்தூர்-603203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Mother Goddess Worship for the Reinvention of Korkai Novel - An Ethnographic Study

M. Balasubramani a, *

^a Thamizh Academy, SRM Institute of Science and Technology, Kattankulathur-603203, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
balasubm@srmist.edu.in

Received: 03-12-2021
Revised: 23-04-2022
Accepted: 12-05-2022
Published: 30-07-2022

ABSTRACT

The novel 'Korkai' written by Joe D. Kruse is a Sahitya Academy Award-winning novel in the year 2013 which records the lifestyle of people along the coast of southern Tamil Nadu, especially from Thoothukudi to Kanyakumari. The Bharatava people living in the area converted to Catholicism a few centuries ago. Korkai Novel points out that many of those who converted are still involved in the worship of Mother Goddess. Ethnographic study is the study of the various aspects of the life of a race in order to understand the culture of that race. Literature can also be subjected to ethnographic study to identify the cultural elements of the people that the literature describes. This article highlights how the novel seeks to restore the worship of the mother goddess (Minor goddess worship) by applying the element of 'Religious faith', which is one of the ethnographic elements in the Korkai novel.

Keywords: Korkai, Mother Goddess Worship, Bharatava People, Cultural Elements

முன்னுரை

‘கொற்கை’ என்ற புதினத்தில் கத்தோலிக்க பரதவர்களின் வாழ்க்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மீனவர்களாகத் தங்கள் வாழ்வை நடத்திவரும் இவர்கள் சில நூறாண்டுகளுக்குமுன் இந்துமதத்தில் இருந்து விலகி கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவியவர்கள் ஆவர். புதினத்தில் பல இடங்களில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, அதன் சிறப்பு, பயன் போன்றவை எடுத்துரைக்கப்படும் அதே வேளையில் கிறித்துவ மதத்தின் பழமைகளைக் கேள்விக்குறியாக்கியும் கதை புனையப்பட்டுள்ளது. இப்புதினம் எவ்விதம் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய விழைகிறது என்பதைக் காணலாம்.

இனவரைவியல்

இனவரைவியல் என்பதற்குப் பல்வேறு அறிஞர்கள் வரையறை வகுத்துள்ளனர். “இனவரைவியல் எனும் பொருளுடைய ‘Ethnography’ எனும் ஆங்கிலச் சொல் ‘ethno’ “graphein” ஆகிய கிரேக்கச் சொற்களின் மூலங்களைக் கொண்டுள்ளது. ‘ethnos’ என்பதற்கு ‘இனம்’, ‘இனக்குழு’ மக்கள் என்பது பொருள். Graphein என்பதற்கு எழுதுதல் என்பது பொருள்” என்று பக்தவத்சலபாரதி அவர்கள் இலக்கிய மானிடவியல் என்ற தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Baktavatchala Bharathi, 2014).

இலக்கியமும் இனவரைவியலும்

பேராசிரியர் ஞா. ஸ்ஹபன் அவர்கள் “இலக்கிய இனவரைவியல் என்பது இலக்கியத்தை மானிடவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு முறையியல் ஆகும்” என்று தனது இலக்கிய இனவரைவியல் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார் (Stephen, 2016).

இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பு. படைப்பாளி தன்னைப் பாதித்த நிகழ்வுகளைத் தன்னுடைய படைப்பில் இடம்பெறச் செய்கின்றான். அந்த இலக்கியத்தில் அவன் அறிந்தோ அறியாமலோ பண்பாட்டுக்கூறுகளை பதிவுசெய்கின்றான். இதுபோன்ற இலக்கியங்களை இனவரைவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்யும் பொழுது அந்த இனத்தின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை இனங்காண முடியும்.

இலக்கியத்தினைப் புகுத்தாராய்வதன் வாயிலாக இனவரைவியல் தரவுகளைக் கண்டறிய இயலும். அங்ஙனம் புகுத்தறிய இன்றியமையாதப் பல இனவரைவியல் கூறுகள் உள்ளன அவை “நில அமைப்பு, சுற்றுச்சூழல், காலநிலை, பருவகாலங்கள், சமய நம்பிக்கைகள், தெய்வகணங்கள், வழிபாடு” உள்ளிட்ட ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சமூகப்பண்பாட்டுக் கூறுகளை இலக்கிய மானிடவியல் என்ற பட்டியலிடுகிறார் (Baktavatchala Bharathi, 2014).

அந்த இனவரைவியல் கூறுகளுள் சமய நம்பிக்கை என்ற ஒன்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு கொற்கைப் புதினம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Stephen, 2017).

சிறுதெய்வ வழிபாடு (தாய்த்தெய்வ வழிபாடு)

இயற்கையின் ஆற்றலை வழிபட்டு வந்த தொல் தமிழர்கள் பின்னாளில் மூதாதையர், வீரர்கள், ஆகியோரின் ஆற்றலை வழிபடத் தொடங்கினர். பெண்கள் குழந்தையைப் பிரசவிப்பதால் அவளிடம் தனித்த ஆற்றல் உண்டு என்றும், பிரசவத்தின் போது தாய் இறந்துவிட்டால் அவளது தியாகத்திற்காவும் பெண்ணைத் தெய்வமாக வணங்கும் சிறுதெய்வ வழிபாடு (தாய்த்தெய்வ வழிபாடு) மெல்ல மெல்ல தோன்றியது. “தொடக்கத்தில் மழையாகிய மாரியை வழிபட்டனர். பின்னாளில் தாய்த்தெய்வங்களின் ஆளுமை விரிந்தபோது மழையாகிய மாரி’ மாரியம்மன்’ என்றானது” என்று சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம் குறித்து ஞா. ஸ்ஹபன் அவர்கள் தனது இலக்கிய இனவரைவியல் நூலில் எடுத்தியம்புகிறார் (Joe D'Cruz, 2009).

கொற்கைப் புதினத்தில் சந்தனமாரி, குமரி அம்மன் போன்ற தாய்த்தெய்வ வழிபாடு முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவம் பரவியுள்ள அக்கதைக் களத்தில் புதின ஆசிரியர் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய விழையும் நோக்கில் அப்புதினத்தின் மைய இழையாக அக்கருத்தைப் பதியவிட்டுள்ளார். இதனைப் பல்வேறு கூறுகளின்வழி அறியலாம் என்ற போதிலும் கட்டுரையின் அளவு கருதி ‘தொன்மம்’ என்ற ஒற்றைக் கூறினைக் கொண்டு இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

ஆய்வுக்கு நெறிகாட்டும் காரணிகள்

கிறித்துவம், சிறுதெய்வ வழிபாடு இவ்விரு வழிபாடுகளில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் கொற்கைப் புதினத்தில் இடம்பெறும் கூறுகள் பின்வரும் வகையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

1. தொன்மங்களைக் கட்டுடைத்தல் (கிறித்தவம்)
2. தொன்மங்களை நினைவூட்டல் (இந்துமதம்)

தொன்மம்

தொன்மங்கள் என்பது 'பழமை' என்று பொருள்படும். பழமை என்பது வடமொழியில் 'புராணம்' என்றும் ஆங்கிலத்தில் 'மித்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

ஒரு பொருளைக் காட்டிலும் இன்னொரு பொருள் உயர்ந்ததென்றோ அல்லது இதைவிட அந்தப் பொருள் தரம் குறைந்தது என்றோ அதன் பயன், தரம் விலை போன்ற காரணிகளை ஒப்பிட்டு நிறுவலாம். இங்கே அவ்விரு பொருட்களும் மதங்களாக இருக்கின்ற நிலையில் அவ்விரு மதங்களின் தொன்மங்களைக் கட்டுடைப்பதன்வழி அதன் பெருமையைத் தாழ்த்தி எடுத்துரைக்க இயலும். அல்லது தொன்மங்களை நினைவூட்டி அதன் பெருமையை உயர்த்திப் பிடிக்கலாம்.

அவ்வகையில், கொற்கைப் புதினத்தில் கிறித்துவ மதத் தொன்மங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, அதிலிருக்கும் பெருமிதம் என்ற பிம்பத்தை உடைக்கும் வழியைச் செய்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்துக்களின் சிறுதெய்வத் தொன்மங்களை நினைவூட்டுவதோடு மட்டுமே நிறுத்திக்கொள்கிறது. அதன்மீது எவ்விதக் கேள்விகளையும், கட்டுடைத்தலையும் செய்யவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறித்துவ தொன்மங்கள் கட்டுடைப்பு

சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் இருந்து கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறிய மக்களிடம், கிறித்துவ மதத்தின் தொன்மங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிச் சிதைக்கும்போது மதம் மாறியவர்களுக்கு அம்மதத்தின் மீது நம்பிக்கையின்மையும், தாம் முன்பு வழிபட்ட தாய்மதத்தின் மீது விருப்பம் ஏற்படுதல் இயல்பு. இந்த உளவியலை ஆயுதமாகக்கொண்டு கொற்கைப் புதினம் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய விழைகிறது.

“நீ பிரசவ வேதனப்படுவ உன் கணவன்

உன்னை ஆளுவாமிங்கிறதெல்லாம் ஒரு மாதிரி

பெண்ணடிம மாரிதாம் தெரியுது’

‘எலிசபத்தம்மா வாழ்த்தும்போது பெண்களுக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்

நீரேயின்னாங்களே!”

(Joe D'Cruz, 2009)

“உம்முடைய திருவயிற்றின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேயின்னும் சொன்னாங்களே..”

“அதுக்கென்ன?”

“அப்ப எல்லாரையும் போல வந்தவருதான்”

“அவம் எங்க வராராமுனு தெரியுதா,

தெய்வம் ஒன்னும் வந்து உற்பவிக்க இல்லயிங்குறாம்.”

“பரிசுத்த ஆவியினால் உற்பவித்தாருங்குறதெல்லாம்

தேவியில்லாத ஒரு இணைப்பு”

மேலே, குறிப்பிட கொற்கைப் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உரையாடலின்வழி குழந்தை யேசு என்பவர் சாதாரண பெண்ணான மரியாளுக்குப் பிறந்தவர் என்றும், பரிசுத்த ஆவியினால் உற்பவிக்கப்படவில்லை என்றும் வலியுறுத்துகிறார். இயேசு தேவகுமாரன் என்ற கிறித்துவ மதத்தின் தொன்மத்தை உரையாடலின்வழி கட்டுடைக்க விழைகிறது கொற்கைப் புதினம் (Joe D'Cruz, 2009).

கிறித்துவ குருமடத்தில் சாமியாராகப் போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பயின்று கொண்டிருக்கும் ஜெயசீலன் பாய்வாவிற்கும், சேவியர் மற்றும் இன்பராச் ஆகியோருக்கான உரையாடல் பின்வருமாறு.

‘சேசு ஒரு தூதரா? எனக்கேட்க அதற்கு ஜெயசீலன் சொல்லும் பதில்

“எல மெதுவாக் கேளு. ஆமா, நாங்க சாமியாரப் போவணுமின்னு நெனப்பில்லியா ஒனக்கு. என்னயக் கேட்டா, பழமவாதத்தையும், மூடநம்பிக்கைகளையும், கலப்படக் காரங்களையும் வட்டிக்கு வாங்குறவங்களையும், பெண்ணடிமையையும் எதுத்துக் கெளம்புன பெரிய புரட்சியாளர் யேசு கிறிஸ்து. அவரக் கடவுளாக்கி, குழந்தையேசு, இறந்த யேசு, உயிர்த்தெழுந்த யேசுன்னு காத்துல பறக்கவுட்டுடான்வ ஆனா இது நாங்க சொல்லக்கூடாது. என்றான் பாய்வா.

“சேவியரண்ணம், பவுல் சின்னப்பரும் கிறிஸ்துவர்களை அழிக்கக் கெளம்புனவர்தான். இந்த பரிசேயர், சதுசேயர் குருப்புவள்ல உள்ளவராத்தாம் இருந்திருக்கனும். அப்படியே அந்தர் பல்டி அடிச்சி கிறிஸ்துவின் போர்வாள் ஆயிற்றார.” என்றான் இன்பராச்.

“ஒத்துக்கிறுதுபோல ஒத்துக்கிற்று கெடப்புல போடுறது.”

“அப்ப இந்த பரிசேயர், சதுசேயாங்குறவன்வ, நம்ம ஊர்வள்ல உள்ள அய்யரு, அய்யங்காருமாரிதாம். எந்தக் காரணத்தக் கொண்டும் அடிமட்டத்துலயிருக்க சனங்க சிந்திக்கக் கூடாது. தப்பித் தவறி எவனாவது கெளம்பி வந்து தைரியஞ் சொன்னா அவனக் கொன்னுறணும். நம்ம ஊர்வள்ல நல்லவராயிருக்குற அரசியல் வாதிய கொன்னுட்டு, அவருக்கு செலவச்சி பொழப்பு நடத்திறதில்லியா. அவரு இருந்தா இவன்வ நெனச்சது நடக்காது. அவரக் கொன்னு தெய்வமாக்கிற்றா முட்டாச் சனங்கள வுழுந்து வுழுந்து கும்புட வக்கிலாம், குறுத்தோலயிங்குலாம், பால்செம்பு எடுக்கலாம்...” என்றான் பாய்வா (Joe D'Cruz, 2009).

இந்தக் கருத்தைச் சொல்லும் ஜெயசீலன் பாய்வா கிறித்துவ மதகுருமார் ஆவதற்கான படிப்பைப் படிக்கிறவர், அவர் வாயின் வழியே கிறிஸ்து மற்றும் பவுல் சின்னப்பர் தொன்மங்களைப் பல்வேறு வகையில் கேள்விக்குள்ளாக்குவதன் வழியும் கிறிஸ்து கடவுள் அல்ல, ஒரு புரட்சியாளர் என்று வலியுறுத்துகிறது கொற்கை.

இயேசுவின் பிறப்பு தொன்மத்தின் அடிப்படையில் அவர் ஒரு தேவகுமாரன். ஆனால், அவரை அந்தப் புனித நிலையிலிருந்து இறக்கி சாதாரண குடிகனாக முன்னிறுத்தும் வகையில் கொற்கைப் புதினம் புனையப்பட்டுள்ளது.

கொற்கைப் புதினத்தில் மற்றொரு இடத்தில், சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையால் விலைமாதிடம் செல்லும் கோபால் என்பவன் அந்த இடத்தில் தனது தாயைப் பார்த்ததும் பதறி வெளிவருகையில் பின்வருமாறு சிந்திக்கிறான்.

“ஏதோ ஒரு பழங்குடி எனத்துல தாயைப் புணருவது வழக்கமாமே!”

“நோவா காலத்துல அந்தப் பிரளயத்துக்குப் பொறவு என்ன நடந்திருக்கும்! இனப்பெருக்கம் எப்படி வந்திச்சி” என்று இதன்வழி, உலகப் பிரளய காலத்தில் நோவா கப்பலில் எல்லா உயிரினத்திலும் ஆண், பெண் என்று ஒருஜோடி உயிரினங்களைக் கொண்டு சென்ற நோவாவின் குடும்பத்தில், உறவுமுறை பாராது கலந்து இனப்பெருக்கம் நடந்திருக்குமோ என்ற ஐயத்தை எழவைக்கிறார். இதனால், நோவா கப்பலில் பயணம் செய்தவர்களின் புனிதம் இங்கே கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறது (Joe D'Cruz, 2009).

இந்துமத வழக்கப்படி இறந்தவர்கள் காகங்களாக வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அதனால், காகத்திற்கு உணவு வைக்கும் பழக்கம் தொன்று தொட்டு வருகிறது.

பிலிப் தண்டலின் மகன் ஜேம்ஸ் இறந்து போகிறான். பின் ஒரு நாளில் பிலிப் தன் மருமகள் எழிலரசியிடம் “எம்மா இங்கவா இந்தக் காக்கவ பாரு வேற யாரு சோறு போட்டாலும் திங்கமாட்டயிங்குது. ஒன்னயவே தேடுது பாரு...”

இவ்ளோ அசிங்கமான காக்காவ நான் பாத்ததே கிடையாது மாமா,

யாருக்குத் தெரியும் ஒம் புருசங் ஜேம்சாயிருக்கும். இவம் எதுக்கு இந்த உலகத்துக்கு வந்தாம்!... யாருக்குத் தெரியும்

அந்தக் காக்கா அண்ணக்கி செத்தும் போச்சி... அப்போ அடுத்த பிறவியும் முடிஞ்சு போச்சோ... பெறக்காத ஆத்மாக்கத்தாம் நல்ல ஆத்மாக்களா அப்ப மாதாவும், அந்தோணியாரும் நல்ல ஆத்மாக்களா' (Joe D'Cruz, 2009).

இந்த உரையாடலின்வழி நல்ல ஆத்மாக்களுக்கு மறுபிறப்பு இல்லை என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது, அப்படியெனில், மனிதர்களாகப் பிறப்பெடுத்த மாதாவும், அந்தோணியாரும் நல்ல ஆத்மாக்களா... என்ற ஒரு வினாவை எழுப்புவதன்வழி கிறித்துவத்தில் மாதா, அந்தோணியார் இருவரும் உயரிய நிலையில் இருப்பவர்கள் என்ற தொன்மத்தைச் சிதைக்கும் வழியைச் செய்கிறது கொற்கைப் புதினம். மாதாவும், அந்தோணியாரும் சாதாரண மனிதர்கள்தான்; அதனால்தான், அவர்கள் இம்மண்ணில் மனிதர்களாகப் பிறந்துள்ளார்கள் என்று எடுத்துரைக்கிறது.

புதினத்தின் இறுதி அத்தியாத்தில் சண்முகவேல் நாடார் என்ற கதாபாத்திரம் கொற்கைப் புதினத்தின் முக்கியக் கதாபாத்திரமான பிலிப்தண்டலிடம் இயேசு மண்ணில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மனிதன் அதனால்தான் அவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டிருக்காரு என்றும் மேலும், இயேசு குமாரன் இந்தியாவிற்கு வந்து சித்து வேலைகளைக் கற்றுக்கொண்டவர் என்றும் அவரது சித்துவேலைகளுக்கு இந்தியாவில் இருந்த சித்தர்களே காரணம் என்பதையும் மறைமுகமாக வலியுறுத்துகிறது! இதன்வழி அவர் இறைவன் அல்ல மிகப் பெரிய அடியார் என்பதை நிலைநாட்டுவதோடு, அவரிடம் இருந்த ஆற்றல்களுக்கு முக்கியக் காரணம் இந்தியச் சித்தர்கள் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது.

இதன்மூலம், கிறிஸ்து தேவமைந்தன் என்ற அந்த மதத்தின் தொன்மத்தைக் கட்டுடைக்கிறார். மேலும், அவர் தாய்மதத்திற்கு நீங்கள் மீண்டும் திரும்பினால் பெரும்பான்மை மக்களோடு இணைந்தால், சமுதாயத்தில் நல்ல மதிப்பும் பயனும் கிடைக்கும் என்று வலியுறுத்துகிறார். இப்படி நேரடியாகவே தாய்மதத்திற்குத் திரும்புங்கள் என்று அறைகூவல் விடுக்கிறது கொற்கை.

இந்துமதத்தின் தொன்மங்களை நினைவூட்டல்

மூக்கையூர் ஊர்ப் பெயர்க்காரணத்தைக் குறிப்பிடும் புதின ஆசிரியர். "புராணப்படி இராமன் தம்பி இலக்குவன் இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகையின் மூக்கை அறுத்த இடமாம் மூக்கையூர். இலங்கையில் இராவணனை வதம் செய்யக் கிளம்பிய வானர சேனையின் பிதாமகன் அனுமன் போன்றவர்களின் பாதம் பதிந்த இடமாக இந்தப் பகுதி இன்றும் கொண்டாடப்படுகிறது" (Joe D'Cruz, 2009).

இதன்வழி புராணங்கள் நடைபெற்ற இடமாக இவ்வூர்களின் பெருமையை மீண்டும் நினைவூட்டுதலின்வழி மக்களிடையே ஒருவித நம்பிக்கையை, பெருமையைத் தாம் முன்பிருந்த மதத்தின்பால் ஏற்படவைக்கும் உத்தியாகும்! "மறவர்கள் தங்கள் குல தெய்வமாகிய முருகனின் தாயாகப் பரதவப் பெண்களை மதிக்கிறார்கள். தாய்வழிப் பாசம் இருந்ததால்தான் என்னவோ பரதவர்களும் சரி! மறவர்களும் சரி, இதுவரையில் பகைமை பாராட்டியதாகத் தெரியவில்லை" என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் திருவிளையாடற் புராணக்கதையை நினைவூட்ட முயல்கிறார் (Joe D'Cruz, 2009). பார்வதி பரதவப் பெண்ணாகப் பிறந்து சிவனை மணம் முடித்த வரலாற்றைக் கூறுவதோடு, பார்வதியின் மகனான முருகனை வழிபடும் மறவர்கள் கத்தோலிக்கப் பரதவர்மீது பாசங்காட்டுவது தாய்த்தெய்வமான பார்வதி பரதவர் இனத்தில் பிறந்தவள் என்பதற்காகவே, இத்தொன்மத்தை எடுத்துரைப்பதின்வழி அவர்களது அப்போதையத் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டால் இன்றளவும் மறவர் இனச் சமுதாயத்திடம் இருந்து பெறும் மதிப்பையும் மரியாதையையும் வலியுறுத்துகிறார்.

புராணக்கதைகள் ஏதோவொரு வகையில் நன்னெறியைப் போதிப்பவனவாக விளங்குகின்றன. அப்புராணக் கதைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலம்! அடுத்தடுத்தத் தலைமுறையினர் அதனை மெய்யென்றே நம்பத் தொடங்கி விடுகின்றனர். பரதவர்களின் முக்கியத் தொழில் கடலை நம்பியே உள்ளது. அந்தக் கடலை அவர்களுக்கு அன்னை. கொற்கைக் கடல் மற்ற கடல்களைக் காட்டிலும் அமைதியாக இருக்க காரணம் என்ன? ஜோ.டி. குருஸ் கொற்கைப் புதினத்தில் தரும் புராண விளக்கம்.

கொற்கையில் கடல் அமைதியாய் இருப்பதுபற்றி புராண காலச் செய்தியாக வாய் வழிக் கதையொன்று உண்டு. தென்னாடுடைய சிவன் கோவில் கொண்டுள்ள தலங்களுள் கொற்கையும் ஒன்று. சூரனை சம்காரம் செய்த வேலவனை கண்டுகொள்ள அம்மையும் அப்பனும் சேதுவின் மேட்டிலிருந்து பயணிக்கிறார்கள் இடையே ஒரு நெய்தல்சோலையில் களைப்பாறுகிறார்கள். அங்கே அம்மையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அப்பன் 'நமசிவாய' என்ற ஐந்தொழுத்து மந்திரத்தை ஓதிக் கொடுக்கிறார். மந்திரத்தை அம்மை ஒதும்போது பனையோலையின் சரசரப்பும் கடலலையின் ஆர்ப்பரிப்பும், குயவனின் பானை தட்டும் ஓசையும் இடைஞ்சல் தர அம்மை அப்பனிடம் முறையிடுகிறாள். அம்மையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இந்தச் சத்தங்களிலிருந்து கொற்கைக்கு விடுதலை தந்திருக்கிறார் அப்பன்.

“கொற்கைக்கி இன்னொரு பேரு திருமந்திர நகரம்பாவ. எடப்பட்ட காலத்துல காசிப முனிவர்ன்னு ஒரு அடியாரு இங்க சோலையில ஒரு லிங்கத்த கண்டுபுடிச்சி அதுக்கு பூச பண்ண இப்ப பெரிய சிவதலமாயிப் போச்சி.”

“பழைய விசயங்கள் கேட்டாலே பிரமிப்பாத்தாம் இருக்கு மாமா (Joe D'Cruz, 2009).”

இப்படி தொன்மங்களை எடுத்துரைத்து புதினத்தின் முக்கியக் கதாபாத்திரமான பிலிப் வாயிலாகவே 'அதைக் கேட்கும்போது பிரமிப்பா இருக்கிறது' என்றும் சொல்லவைப்பதால் இதை வாசிக்கும் வாசகனும் ஒருகணம் பிரமிக்க வாய்ப்புண்டு. நாளெல்லாம் கடலில் மீன்பிடித்தொழில் இருக்கும் கத்தோலிக்க மீனவர்கள் தங்களது கடல் அமைதியாய் இருப்பதற்கு முன்னர் தாம் வழிப்பட்ட இந்து மதக்கடவுள்களே என்று ஒருகணம் எண்ணிப்பார்க்க வாய்ப்பை உருவாக்குகிறது கொற்கைப் புதினம்.

முடிவுரை

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் கொற்கை நாவல் 1914 - ஆம் ஆண்டு முதல் 2000 ஆண்டு வரையிலான கொற்கைத் துறைமுகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் புதினம் என்று கூறலாம். ஆனால், இனவரைவியல் நோக்கில் அதன் சமயம் தொடர்பான கருத்துகளை உற்று நோக்குகின்றபோது, அதன் மைய இழையாக கிறித்துவ மதத்தின் மீதான சாடுதல்களும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுவாக்கம் செய்யும் அவா இருப்பதையும் அறியமுடிகிறது. கொற்கைப் புதினத்தில் பல்வேறு இடங்களில் கிறித்துவ மதத்தின் தொன்மங்கள் கட்டுடைத்தும், அதன் பெருமைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியும் புனைந்துள்ள ஜோ.டி. குரூஸ், இந்து மதத்தின் தொன்மங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்காமல், தாய்மதத்தின் தொன்மப் பெருமைகளை நினைவூட்டியும் இருப்பது சிறுதெய்வ வழிபாட்டை மீட்டுவாக்கம் செய்யும் நோக்கில் என்பதைத் தெள்ளத்தெளிவாக புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

References

- Baktavatchala Bharathi, (2014) Ilakkiya Manudaviyal, Adaiyalam Publications, Chennai, India.
 Joe D'Cruz, R.N., (2009) Korkai, Tamizhini, Chennai, India.
 Stephen, G., (2017) Ilakkiya Ennavariyel, New Century Book House, Chennai, India.
 Stephen, G., (2016) Tholkkapiyam Ennavariyel kavithaiyelum, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License